

til de lavere, vil jeg derved gerne gøre opmærksom paa, at hidtil, naar der har været Tale om Nedsikring, har det ærede konservative Parti ikke — saa lidt som Venstre naturligvis — ønsket, at der skulde skæres mere ned paa de højere Tjenestemands Løn end paa de lavere, men nu derimod, da der skal lægges paa, saa ønsker man fra den Side, at der procentvis skal lægges mere paa de højere lønnes Løn end paa de lavere lønnes. I og for sig har jeg den allerstørste Sympati for, at de højere lønede Tjenestemænd faar deres Kaar forbedret, og jeg kan ganske slutte mig til, at det paa mange Punkter er aldeles meningsløse Lønninger, de højere Embedsmænd har i Forhold til Levevilkkaarene, men paa den anden Side er jeg ogsaa paa det rene med, at de lavere lønede Tjenestemænd ikke har en Smule for meget. Denne gule Misundelse, som glør en i Møde, hver Gang der er Tale om Tjenestemandslønningerne, idet man hævder, at de højere lønede skulde være mest forurettede, medens de lavere lønede blev ved at faa mere og mere, den kan jeg ikke finde berettiget. Jeg har den største Sympati for, at de højere lønede Tjenestemænd faar anstændige Levevilkkaar, men jeg kan ikke sætte mig ind i den Tankegang, at de højere lønede Tjenestemænd, eller deres Repræsentanter her i Rigsdagen, skulde have Pligt til at misunde de lavere lønede Tjenestemænd den Smule, de har. Nu taler de ærede konservative Medlemmer højt om den Uret, der er sket overfor de højere lønede Embedsmænd, og forlanger en gennemgribende Revision af Lønningsloven. Men jeg vil blot gøre de Konservative opmærksom paa, at den Gang de havde Magten, hørte vi ikke Tale om, at de ønskede Lønningsloven revideret. I de 4 Aar, da de havde Flertallet, ikke alene i dette høje Ting, men ogsaa i det andet høje Ting, og altsaa havde Magten og kunde faa gennemført, hvad de vilde, benyttede de ikke deres Magtstilling til at faa en gennemgribende Revision af Lønningsloven. Den kunde de have gennemført, men det var der aldrig Tale om; tværtimod støttede de Konservative Venstres Fordringer om at nedsikre Tjenestemandslønningerne, saavel de højere som de lavere. Den Gang forsøgte de deres Pligt. Nu, da de siger, at der er gjort Tjenestemændene, særlig de højest lønede, Uret, indrømmer de altsaa, at de, den Gang de havde Regeringsmagten, har forsømt deres Pligt til at søge at forbedre disse Tjenestemands Lønninger. De gik tværtimod i Spænd med Venstre om at nedsikre

Lønningerne saavel de højere som de lavere. Den Gang hørte man, som sagt, ikke noget om, at Lønningsloven burde revideres. Men nu, da de Konservative ikke længere har Magten i begge Ting, har de travlt med at tale om, at der først og fremmest skal tænkes paa de højere lønede. Denne Taktik fra de Konservatives Side er dog for tydelig. De ærede Konservative skriver i deres Særbetænkning, at den foretagne Nedgang i 1923 alene ramte Konjunkturtillæget. Maa jeg gøre opmærksom paa, hvad de Konservative selvfølgelig er ganske klar over, at de Sparebestræbelser, som er udfoldet i de senere Aar med Hensyn til Stats-tjenestemændenes Lønninger, saa godt som udelukkende har ramt de lavere lønede. Hvad siger de Herrer Konservative f. Eks. om de Millioner, der er sparet paa Natpenge, paa Kørepenge, paa Uniformspenge for blot at nævne nogle Eksempler, der kunde suppleres med flere? Disse Millioner gik udelukkende ud af de lavere lønnes Lommer. Jeg kan godt sige, at ikke en eneste af disse Nedsikringer ramte nogen af de højere lønede, altsaa for de mindre lønede Tjenestemands Vedkommende er der sket Nedsættelser i betydelig Grad. Det er derfor ikke rigtigt, naar de Herrer Konservative i deres Betænkning skriver, at den i 1923 fastlagte Nedgang alene ramte Konjunkturtillæget.

Den nye Skala, som de Herrer Konservative opstiller, er god at faa Forstand af. Det ærede Medlem Hr. Parkov paa-stod, at allerede for Tjenestemænd paa 4de Løntrin vilde der derefter ske Forøgelse af Konjunkturtillæget. Dette er, som den højtærede Finansminister allerede har nævnt, ikke rigtigt, idet de ærede Konservative jo foreslaar, at den Forøgelse af Stedtillæget med fra 30 til 150 Kr., som Regeringen foreslaar, skal falde bort. Naar dette tages i Betragtning, er der først Balance mellem, hvad Regeringens Forslag byder, og det, de ærede Konservative byder, ved en Lønklasse, hvis Løn er fra 5 400 til 6 400 Kr. aarlig. For Københavns Vedkommende vil de Konservatives Forslag betyde en Nedgang paa 43 Kr. for den Klasse, hvis Løn ligger mellem 2 400 og 2 900 Kr. — altsaa den Klasse, som det ærede Medlem Hr. Parkov omtalte —, naar Hensyn tages til, at Regeringen foreslaar Stedtillæget forhøjet. Ganske vist foreslaar de Konservative en Forhøjelse af Konjunkturtillæget for den Klasses Vedkommende, men samtidig borttager de Forhøjelsen af Stedtillæget, saa at der for de i København ansatte Assistenten og